

Arrest

**nr. 141 184 van 17 maart 2015
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Peruaanse nationaliteit te zijn, op 11 juli 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 25 juni 2012 houdende de verwerping van een aanvraag om machtiging tot verblijf in de hoedanigheid van studente.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 december 2014 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster werd gemachtigd tot een verblijf in België van meer dan drie maanden met beperkte duur, op 10 september 2011, in het kader van haar tewerkstelling als au pair. Op 12 september 2011 diende zij een aanvraag in om machtiging verblijf in de hoedanigheid van studente, in toepassing van de artikelen 58 en 9, tweede lid van de vreemdelingenwet. Op 25 juni 2012 werd de beslissing verwerping van haar aanvraag om machtiging verblijf als studente genomen. Dat is de bestreden beslissing:

“VERWERPING VAN EEN AANVRAAG OM MACHTIGING VERBLIJF IN DE HOEDANIGHEID VAN STUDENTE

De aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op 12/09/2011 bij de burgemeester van Leuven door PTM, geboren te Lima op (...)1988, onderdaan van Peru, verblijvende (...) 3000 LEUVEN, in toepassing van de artikelen 58 en 9 alinea 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 28 juni 1984, 15 juli 1996 en 15 september 2006, is ontvankelijk, doch ongegrond.

Tot staving van haar aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf legt betrokkene voor het academiejaar 2011-2012 een inschrijvingsattest voor van een voorbereidend talenjaar aan het ILT te Leuven en een toelatingsattest voor de opleiding "Bachelor in Kleuteronderwijs" aan de Katholieke Hogeschool Leuven voor het academiejaar 2012-2013.

Overwegende dat betrokkene gemachtigd was tot een verblijf als au pair tot 10/09/2011; dat zij tijdens haar verblijf als au pair reeds de kans heeft gehad om talen te volgen, hetgeen inherent is aan het statuut au pair;

Overwegende dat betrokkene op het einde van dit academiejaar slechts een attest van behaalde talenkennis niveau 2 voorlegt; dat zij bijgevolg niet voldoet aan de voorwaarden om toegelaten te worden aan de Katholieke Hogeschool Leuven voor het academiejaar 2012-2013 vermits zij minstens over talenniveau 5 dient te beschikken;

Overwegende dat slechts één voorbereidend talenjaar is toegestaan met het oog op het aanvangen van hogere studies; Bijgevolg wordt de aanvraag tot machtiging tot voorlopig verblijf voor studies verworpen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de zorgvuldigheidsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en machtsmisbruik.

Verzoekster betoogt dat het tijdig nemen van een beslissing belangrijk was omdat zij in België zo vlug mogelijk wilde starten met het voorbereidende talenjaar om tijdens het academiejaar 2012-2013 de opleiding 'Bachelor in Kleuteronderwijs' aan de Katholieke Hogeschool Leuven te kunnen volgen. Zij beweert dat de redelijke termijn niet gerespecteerd werd bij het nemen van de bestreden beslissing.

In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van artikel 58 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijk motivering van de bestuurshandelingen, van de motiveringplicht, de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur en een kennelijke beoordelingsfout.

Verzoekster betoogt dat de verwerende partij haar aanvraag niet kon verwerpen aangezien zij een inschrijvingsattest voor een voorbereidend talenjaar aan het ILT te Leuven en een toelatingsattest voor de opleiding 'Bachelor in Kleuteronderwijs' aan de Katholieke Hogeschool Leuven had neergelegd. Zij stelt dat er in de bestreden beslissing geen wettelijke bepaling weergegeven wordt waaruit blijkt dat een au pair in België minstens een talenkennis niveau 5 dient te behalen. Waar de bestreden beslissing bepaalt dat zij op het einde van dit academiejaar slechts een attest van behaalde talenkennis niveau 2 voorlegt, stelt zij dat er geen rekening gehouden werd met het feit dat zij het academiejaar eindigt in september 2012 (na de tweede zitting) en niet in juni 2012, zodat zij nog de mogelijkheid zou hebben om een hoger talenkennisniveau te behalen. Zij verwijst hierbij naar een stuk dat zij aan haar verzoekschrift voegt, dat een bewijs zou betreffen van inschrijving en betaling van een nieuwe cursus Nederlands. Zij betoogt dat de bestreden beslissing niet binnen een redelijke termijn genomen zou zijn.

2.2. Omwille van de inhoudelijke samenhang en overlapping behandelt de Raad de middelen van verzoekster gezamenlijk.

Artikel 58 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Wanneer de aanvraag het bekomen van de machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven bij een Belgische diplomatieke of consulaire post ingediend wordt door een vreemdeling (die in België wenst te studeren in het hoger onderwijs of er een voorbereidend jaar hoger onderwijs wenst te volgen) moet die machtiging toegekend worden indien de betrokkene zich niet bevindt in een der (in artikel 3, eerste lid, 5°-8°), bedoelde gevallen en indien hij de hiernavolgende documenten overlegt :

1° een attest afgegeven door een onderwijsinstelling overeenkomstig artikel 59;

2° het bewijs dat hij voldoende middelen van bestaan bezit;

3° een geneeskundig getuigschrift waaruit blijkt dat hij niet aangetast is door een der in bijlage bij deze wet opgesomde ziekten of gebreken;

4° een getuigschrift waaruit blijkt dat de betrokkene niet veroordeeld is geweest wegens misdaden of wanbedrijven van gemeen recht, wanneer hij ouder is dan 21 jaar.

Bij ontstentenis van een getuigschrift als bedoeld onder 3° en 4° van het eerste lid, kan (de Minister) of zijn gemachtigde niettemin, rekening houdende met de omstandigheden, de vreemdeling machtigen in België te verblijven om er te studeren.

De machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven kan door de vreemdeling in het Rijk aangevraagd worden overeenkomstig de door de Koning bepaalde modaliteiten in uitvoering van artikel 9, tweede lid."

Artikel 9 van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door (de Minister) of zijn gemachtigde.

Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland."

Er wordt in de vreemdelingenwet geen termijn voorzien waarbinnen de aanvragen om machtiging verblijf als student behandeld moeten worden. Verzoekster toont ook niet aan welk belang zij heeft bij het aanvoeren dat de bestreden beslissing eerder had moeten worden genomen. Een eventuele schending van de redelijke termijn zou hoe dan ook niet gevolg hebben dat er enig recht op verblijf in hoofde van verzoekster zou ontstaan (RvS 18 februari 2008, nr. 179 757).

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen heeft doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De motieven die de bestreden beslissing onderbouwen, kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Er wordt immers, met verwijzing naar de toepasselijke wetsbepaling, met name de artikelen 9, alinea 2 en 58 van de vreemdelingenwet gemotiveerd waarom verzoekster niet gemachtigd wordt tot verblijf. Uit het verzoekschrift blijkt ook dat verzoekster deze motieven kent, zodat een schending van de formele motiveringsplicht niet wordt aangetoond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de overheid bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van de artikelen 58 en 9, tweede lid van de vreemdelingenwet, aangezien verzoekster niet voldoet aan de voorwaarden om toegelaten te worden aan de Katholieke Hogeschool Leuven voor het academiejaar 2012-2013 omdat zij minstens over talenniveau 5 dient te beschikken, hetgeen ook blijkt uit het door verzoekster aangebrachte stuk "letter of admission as a student at K.U. Leuven" waarin vermeld: "A passing certificate of level 5 is required". Verzoekster was gemachtigd tot een verblijf als au pair tot 10 september 2011 en zij had tijdens haar verblijf als au pair reeds de kans om talen te volgen. Verzoekster legde op het einde van academiejaar 2010-2011 slechts een attest van behaalde talenkennis niveau 2 voor.

Met een brief van 15 juni 2012 aan de burgemeester van Leuven, stelde de Dienst Vreemdelingenzaken de vraag om verzoekster uit te nodigen een attest voor te leggen dat bevestigt welk talenniveau zij reeds

behaald heeft. Er werd hierbij gepreciseerd dat zij het niveau 5 diende te behalen om zich voor het academiejaar 2012-2013 te kunnen inschrijven aan de Katholieke Hogeschool Leuven.

Uit de bespreking van de middelen blijkt dat verzoekster er niet in slaagt aan te tonen met welke feiten of gegevens, die aan verweerder gekend waren of gekend dienden te zijn op het ogenblik van de beslissing, verweerder geen rekening heeft gehouden.

De kritiek dat er in de bestreden beslissing geen wettelijke bepaling weergegeven wordt waaruit blijkt dat een au pair in België minstens een talenkennis niveau 5 dient te behalen, gaat niet op, aangezien in de bestreden beslissing niet wordt gesteld dat een au pair een talenkennis niveau 5 dient te behalen. In de bestreden beslissing wordt enkel vastgesteld: *“Overwegende dat betrokkene gemachtigd was tot een verblijf als au pair tot 10/09/2011; dat zij tijdens haar verblijf als au pair reeds de kans heeft gehad om talen te volgen, hetgeen inherent is aan het statuut au pair”*.

Verzoekster betwist tot slot het motief *“dat slechts één voorbereidend talenjaar is toegestaan met het oog op het aanvangen van hogere studies”* niet.

Nu geen kennelijke wanverhouding wordt aangetoond tussen de overwegingen die de bestreden beslissing onderbouwen en het dispositief van deze beslissing kan verzoekster ook niet gevolgd worden waar zij stelt dat het redelijkheidsbeginsel geschonden werd (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De twee middelen zijn ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien maart tweeduizend vijftien door:

dhr. M. MILOJKOWIC, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC